

ข้อที่ 3 ลำดับอักษรในข้อความ (Subsequence of Char in String)

ข้อความ s จะประกอบด้วยข้อความย่อย w ได้ก็ต่อเมื่อตัวอักษรบางตัวในข้อความ s สามารถนำมาสะกดข้อความ w ได้สมบูรณ์ ยกตัวอย่างเช่น mississippi ประกอบด้วยข้อความ miss เป็นต้น เพราะ 4 ตัวอักษรแรกสามารถนำมาประกอบเป็นคำว่า miss ได้ หรือคำว่า mimmmississ ประกอบด้วยข้อความ miss เช่นกัน สังเกตตัวหนาในข้อความได้

รูปแบบข้อมูลนำเข้า

บรรทัดแรก ข้อความย่อย (w) มีขนาดไม่เกิน 100 ตัวอักษร

บรรทัดที่ 2 จำนวนข้อความ ($n < 100$) ให้ตรวจสอบว่าสามารถประกอบเป็นข้อความย่อย w ไหม

บรรทัดที่ n คือข้อความ (s) ใช้ตรวจสอบว่าสามารถนำตัวอักษรมาประกอบเป็นข้อความย่อย (w) ได้หรือไม่ มีขนาดไม่เกิน 1000 ตัวอักษร

ผลลัพธ์ แสดงผลลัพธ์ว่าข้อความใหญ่ (s) สามารถบรรจุข้อความย่อย (w) ได้หรือไม่ ถ้าได้ yes ถ้าไม่ no

ข้อมูลเข้า	ผลลัพธ์
apple	yes
2	no
iloveantandpinepepperandloveme	
apeismonkey	
at	yes
5	no
haaat	yes
tap	yes
tat	yes
coat	
vat	
aaapee	Yes
1	
Atandapplebee	